

Rigsdagsmands Uttringer i den Henseende kunne virkelig ikke misforstaaes (Monrad: Hør!). Den ærede Rigsdagsmand udtalte sig bestemt for, at han vilde opretholde den bestaaende Forskjel, som efter hans Mening skulde være en statsretlig Forskjel mellem Holsteen og de øvrige Dele; han vilde ikke arbejde for nogen Tilslutning deraf. Den ærede Rigsdagsmands Uttringer viste i det Hele, at han langtfra kan gaae med det øvrige Udvalg. Det øvrige Udvalg har i en langt højere Grad, end jeg troer, det var berettiget til, fremhævet sine Betæneligheder og bestandig fastholdt, at det i Hovedtanken ikke var forskjelligt fra Ministeriet. Men i den Henseende har den ærede Rigsdagsmand forladt det øvrige Udvalg; thi hans Tanker ere virkelig grundforskjellige fra Ministeriets, og jeg troer ogsaa grundforskjellige fra dem, der have udtalt sig i Udvalget. Alle disse Modsetninger mødes imidlertid i eet Hovedpunkt, og det er, for at udtrykke det i Korthed, følgende: Vi kunne have forskjellige Betæneligheder og Tvivl ved Loven; vi kunne paa den anden Side ogsaa nok indsee, at Loven maaskee kunde have sin Nytte, at den i ethvert Tilfælde kunde være nødvendig; men vi ville ikke votere det nuværende Ministerium denne Lov. Dertil er jeg, efter de Udtalelser, der ere gjorte, og navnlig efter den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrads), berettiget til at sige, at Sagens Kjærne er reduceret (Nei! Jo! Nei!). Ja, mine Herrer! protesteer De, saameget De vil; den Overbeviisning, som er modsat Deres, der tale i Parenthes, er ogsaa berettiget. Naar det ikke var Tilfældet, saa behøvede den ærede Rigsdagsmand ikke at støtte sin Modstand mod Loven paa saadanne Ting, som, at der er Tausked i Ministeriet, at Ministeriet er indhyllt i en Taage, at, naar man vil gribe fat paa Ministeriet, for at tvinge det til Udtalelse, saa favner man en Taage istedetfor Ministeriet. Er det ikke Beviis for, at det er Ministeriet, man ikke vil votere Loven? Ellers kunde man jo simpelthen sige, saaledes som det meget mindre stærkt er fremhævet i Udvalget: vi ville ikke votere Loldloven, for Fallesforfatningen enten er vedtagen, eller ialtsald saadanne Forslag derom foreligge, at

vi i den fulde Udstrækning kunne bedømme, hvorhen det vil føre. Men det er ikke Udvalget, det er den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), som saa klart udtaler, at det er Ministeriet, man ikke vil votere Loven. Nu siger den ærede Rigsdagsmand jo rigtignok: Ministeriet er intet parlamentarisk Ministerium, og derfor behøver man heller ikke strax at tænke paa Ministereriser osv.; fordi denne Lov ikke voteres. Jeg vil dog tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at parlamentariske Ministerier i Ordets egentligste Forstand ogsaa i det øvrige Europa, hvor der er Constitutioner, begynde at blive meget sjældne, og jeg tillader mig at troe, at vi her i Landet ikke have haft noget virkelig parlamentarisk Ministerium (Hør! Hør!). At det imidlertid har været lettere for de tidligere Ministerier at staae med et Slags parlamentarisk Skin, om jeg tør bruge det Udtryk, med et Skin af at være parlamentarisk ligeoverfor Rigsdagen, det har sin ganske naturlige Grund i Forholdene, som de dengang vare. Saalange Eiderpolitiken var det eneste eller ialtsald det bedste Strømmemiddel imod den flævig-holsteenske Anskuelse, imod de separatistiske Anskuelser, var det ganske naturligt, at Mand, som ellers kom sammen med heelt forskjellige politiske Anskuelser, med en heel forskjellig Fortid og heel forskjellig Uddannelse, kunde arbejde sammen, kunde tjene Eiderpolitiken. Det var ganske naturligt, at disse Ministerier under saadanne Omstændigheder, uagtet det gradeviis viste sig, at det var umuligt at gennemføre Eiderpolitiken i Udlandet, enten i dens oprindelige Consequents eller i dens opspædte Form, endda taalelig vel kunde bestaae ligeoverfor Rigsdagen, selv da, naar der udtalte sig meget eiderdanske Anskuelser i Rigsdagen. Det havde sin Grund i de daværende Forhold. Siden Kundgjørelsen af 28de Januar, der for første Gang har skienet al Uklarhed i den Henseende, der har stillet Ministeriet, og jeg troer Landet, paa en bestemt Basis, der har givet et Fodfæste ligeoverfor Indland og ligeoverfor Udland, er Sagen anderledes; siden den Tid fremtræder det stærkere, at Hans Majestæts Ministerier, som skulle regjere det hele Monarchie, og ikke